

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# AVONTUUR OP EDRAA

Een toekomstverhaal in drie bedrijven  
voor de jeugd

door

Marc van hoof

Liedjesteksten : Marc van hoof & Ief van der Auwera  
Muziek : Ief van der Auwera (m.m.v. Ben Coeck)

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen  
2016  
Nr.2688

## **OPVOERINGSRECHT**

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.  
Aarlenstraat 75-77  
1040 Brussel  
[www.sabam.be](http://www.sabam.be)

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

**Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero  
Valeriaanstraat 13  
1562 RP Krommenie  
[www.stichtingbredero.nl](http://www.stichtingbredero.nl)

### **BELANGRIJKE OPMERKING !**

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *AVONTUUR OP EDRAA* op te voeren moet de naam van auteur *MARC VAN HOOFF* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/018  
ISBN- 978- 90-385-07156

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Marc van hoof  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

## ***PERSONAGES***

(9 dames - 10 heren - figuranten)

VOORZITTER :

PRESIDENT 1 :

PRESIDENT 2 :

PRESIDENT 3 :

TOM AARDBAAN, beroemd Vlaams ruimtevaarder :

TIM KUNSTMAAN, beroemd Vlaams ruimtevaarder :

OPPEREDRAAN ODOMAR, leider van de planeet Edraa :

PRINSES LEILA, dochter van Odomar :

PRINSES SHEBA, dochter van Odomar :

PRINSES REGANA, zuster van Odomar :

RAADSHEER PRIMUS :

TOVENARES DEMONA :

RAMONA, een Edraanse :

JOLENKA, een Edraanse :

JOLENKO, haar man :

KIM, hun dochtertje (kan niet praten) :

MANJOLO, een Edraan :

MIRANDA, zijn vrouw :

EEN VREEMD DIER

ENKELE EDRANEN (figuranten)

Dit verhaal is denkbeeldig. Elke gelijkenis met bestaande personen of toestanden is louter toevallig.

## ***VOORSPEL***

### **Conferentiezaal.**

VOORZITTER : Heren presidenten! Wat moet er met onze aarde gebeuren? Het gaat niet goed met onze planeet. Sommige mensen zijn heel rijk, anderen komen om van de honger. Op vele plaatsen is er oorlog. Mensen doden elkaar, alsof het niets is. En waar er niet gevochten wordt, staan atoombommen klaar om de vijand af te schrikken. Onze lucht is vervuild, onze rivieren zijn stinkende riolen geworden. Diersoorten sterven uit, omdat rijke dames een bontjas willen.

PRESIDENT 1 : Ik, de president van het rijkste land ter wereld, vind dat dit moet ophouden.

PRESIDENT 2 : Ik, de president van het machtigste land ter wereld, vind dit ook. We moeten de wereld beter maken.

PRESIDENT 3 : Ik, de president van het mooiste land ter wereld, vind dat jullie gelijk hebben. We moeten ons eindelijk eens als verstandige mensen gaan gedragen.

VOORZITTER : Dat zeggen jullie nu al jaren. We zijn vandaag 28 april 2087 en er is nog niets veranderd.

PRESIDENT 1 : Laat ons dan nu beginnen.

PRESIDENT 2 : Je hebt gelijk.

PRESIDENT 3 : Dat vind ik ook.

VOORZITTER : Maar hoe dan, geachte heren, hoe?

PRESIDENT 1 : Laat ons een grote oorlog voeren. En wie wint, wordt de baas. En die moet alles maar oplossen.

PRESIDENT 2 : Ja leuk, laat ons met bommen gooien.

PRESIDENT 3 : En wij drieën kijken toe vanuit de ruimte. We vliegen met een raket naar de maan. Van daaruit hebben we een uitstekend uitzicht.

PRESIDENT 1 : Ja, en we kunnen zelf niet gekwetst worden.

VOORZITTER : Heren presidenten, alsjeblief. We willen de wereld verbeteren, niet vernietigen.

PRESIDENTEN : U heb gelijk, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER : Jullie weten niet hoe we de wereld kunnen verbeteren.

PRESIDENTEN : Neen, mevrouw de voorzitter.

PRESIDENT 2 : Hebt u misschien een voorstel?

VOORZITTER : De president van het mooiste land ter wereld heeft mij op een idee gebracht. Als we nu eens gingen kijken hoe ze het op andere planeten doen.

PRESIDENT 1 : Uitstekend idee, mevrouw de voorzitter, U neemt mij de woorden uit de mond.

PRESIDENT 2 : Ja, ik wou het ook net voorstellen.

PRESIDENT 3 : Mijn idee is het, heren presidenten, mijn idee.

VOORZITTER : Goed, heren, goed. Morgen stuur ik twee astronauten de ruimte in. Zij moeten onderzoeken of de wezens, die op andere, verre planeten leven, het beter doen dan wij op onze aarde.

PRESIDENT 1 : Stuur twee astronauten van het rijkste land ter wereld.

PRESIDENT 2 : Jullie maken prulraketten. Stuur twee astronauten van mijn land, het machtigste land ter wereld.

PRESIDENT 3 : Heren, maken jullie nu geen ruzie. Jullie weten dat mijn astronauten de beste ruimteonderzoekers zijn.

VOORZITTER : Het spijt me, heren. Ik zal de opdracht geven aan twee beroemde Vlaamse ruimtevaarders, uit het kleine België.

PRESIDENTEN : Neen, niet akkoord, mijn astronauten zijn beter.

VOORZITTER : Heren presidenten, zwijg. Jullie moeten je eens leren gedragen. Of moet ik jullie weer strafwerk geven, zoals vorige keer? Secretaris!

SECRETARIS : Jawel, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER : Verwittig de ruimtevaarders Tom Aardbaan en Tim Kunstmaan. Ze moeten zich klaarmaken voor een lange opdracht, die van groot belang is voor het voortbestaan van onze aarde. Zeg dat ze om twee uur op mijn bureau moeten zijn.

SECRETARIS : Jazeker, mevrouw de voorzitter. Tot uw orders, mevrouw de voorzitter. Tot straks, mevrouw de voorzitter. *(af)*

VOORZITTER : Heren presidenten, hiermee verklaar ik de vergadering voor gesloten. *(Schoolbel. De presidenten beginnen in te pakken.)* Wacht, niet inpakken voor ik toelating geef. Tot volgende week, heren. Inpakken en wegwezen. *(Presidenten pakken in en stormen buiten.)*

## ***EERSTE BEDRIJF***

### **Scène 1**

*(Een landschap op Edraa. Enkele vreemdsoortige bomen en struiken. Links een vrij grote struik. Aan één van de bomen hangen vreemdsoortige vruchten. Rechts een vrije ruimte, waar de raket kan landen. Als het doek open is loopt een raar dier van links naar rechts. Het snuffelt hier en daar, eet een vrucht van een boom en verdwijnt dan rechts. Met veel lawaai en lichteffecten landt rechts een raket. Tim (in ruimtepak met helm) stapt uit. Hij wenkt Tom (in ruimtepak met helm), die ook uitstapt.)*

TOM : Een vreemd landschap hier.

TIM : *(gebruikt meettoestel)* De atmosfeer is hier bijna zoals op aarde: 80% stikstof, 20% zuurstof, een beetje koolzuur, maar geen edelgassen.

TOM : We kunnen hier dus ademen.

TIM : Ja hoor, zonder gevaar.

*(Tim en Tom zetten hun helmen bij de raket neer.)*

TOM : Laten we even rondneuzen.

TIM : Wat een vreemde planten hier!

TOM : Ja, heel anders dan op onze aarde.

TIM : Een heleboel planten, maar geen spoor van dierlijk leven. *(Terwijl hij dat zegt stormt het raar dier van rechts naar links en loopt hem omver. Dier af. Tim valt en slaakt een kreet.)* Aaahh!

TOM : *(Helpt hem recht.)* Zei jij niet dat je geen spoor van dierlijk leven opmerkte?

TIM : Was me dat schrikken, zeg!

TOM : Op deze planeet leven dus ook dieren, maar beschaafde wezens heb ik nog niet gezien.

TIM : *(Kijkt links in de verte.)* Tom, kijk daar eens in de verte. Daar komen twee meisjes aan.

TOM : Jij ziet overal meisjes.

TIM : Neen, 't is echt.

TOM : Potverkoffie... je hebt gelijk. Laten we ons verstoppen.

TIM : Verstoppen? Ben jij soms bang van meisjes?

TOM : Neen, maar we kunnen niet voorzichtig genoeg zijn. Trouwens, op aarde zijn de meisjes ook niet te vertrouwen.

TIM : Vlug dan, de raket in. *(Tom en Tim af in raket.)*

## Scène 2

*(Na enkele ogenblikken komen links de prinsessen Leila en Sheba op. Ze lijken erg op mensen, maar er zijn enkele verschillen. Het belangrijkste verschil is hun geestesoog. Leila is een lief eerlijk, maar nogal flauw meisje. Sheba heeft een goed karakter, maar stopt dit weg achter haar kwajongensgedrag.)*

LEILA : Wat een prachtig weertje.

SHEBA : Heerlijk. Ik vraag me af waarom vader niet wilde dat we gingen wandelen.

LEILA : Hij is zeker bang dat de Mipi-monsters ons zullen vangen. We waren misschien toch beter bij hem gebleven.

SHEBA : Pfff. Mipi-monsters.

LEILA : Zeg, Sheba, geloof jij dat Mipi-monsters bestaan?

SHEBA : Leila toch, gedraag je niet als een klein kind. Ik heb die monsters nog nooit gezien en dus bestaan ze niet. Het is allemaal kletspraat.

LEILA : Kletspraat? En al die Edranen dan die door de monsters overvallen werden, vertelden die soms allemaal kletspraat aan de opperedraan?

SHEBA : Natuurlijk niet. Edranen zijn altijd eerlijk. Alleen ben ik er zeker van dat die zogenaamde Mipi-monsters gewoon een stelletje verklede schurken zijn.

LEILA : En waarom hebben ze die verklede schurken dan nog nooit kunnen pakken? Je vergist je, Sheba. Mipi's bestaan echt.

SHEBA : Spijtig dat ik die Mipi-monstertjes nog nooit gezien heb. Als ik ze onder handen krijg, zal je eens wat zien. Ik maak er gehakt Mipi-vlees van!

LEILA : *(Ziet de helmen liggen.)* Sheba, kijk daar eens, wat zou dat zijn?

SE1EBA : Het lijken wel heel grote vruchten, *(wijst op raket)* Zouden ze van die boom



daar gevallen zijn?

LEILA : Wat een gekke boom!

SHEBA : *(Nadert nieuwsgierig de helmen en neemt er een op.)* Gek, zouden ze lekker zijn?

LEILA : Pas toch op. Misschien zijn ze wel giftig.

SHEBA : *(bijt erin)* Auw! Bijna mijn tanden stuk.

LEILA : *(Neemt de andere helm)* Zie je wel datje moest oppassen.

SHEBA : Ze zijn hol. Je kan je ermee verkleden. *(Ze zet de helm voorzichtig op.)*

LEILA : Wees toch voorzichtig!

TOM : *(Stem door luidsprekertje in helm.)* Zet die helmen onmiddellijk neer!

SHEBA : *(Neemt de helm af.)* Wat zei je, Leila?

LEILA : Ik ze niets.

SHEBA : Gek, het was net of er een stem uit dit ding kwam. Zet jij dat ander ding eens op.

LEILA : Ik durf niet.

SHEBA : Doe niet zo flauw. *(Beiden zetten helm op, Leila doet dit wat aarzelend.)*

TOM : *(Stem door luidsprekertje in helm.)* Zet die helmen onmiddellijk neer!

LEILA : *(Neemt helm af, gooit hem neer en zoekt dekking achter een boom.)* Sheba, help, het spookt hier!

SHEBA : *(Neemt helm af, maar houdt hem vast.)* Erg interessant. Deze vruchten heten dus helmen. En ze praten. Die rare boom hier zal dus wel helmenboom heten. Kom, Leila, we gaan aan vader vertellen wat we hebben ontdekt. *(Ze vindt Leila niet.)* Leila?... Leila, waar ben je?

LEILA : H-h-h-hier. Ik ben bang, Sheba.

SHEBA : Bang? Waarvoor?

LEILA : Maar die vruchten spreken.

SHEBA : Natuurlijk. En dan? Ik vind het leuk. *(Leila komt aarzelend van achter de boom vandaan.)* Doe toch niet zo flauw, wat kan er nu gebeuren?

*(Terwijl Sheba dit zegt, staat ze met de rug naar de raket. Tom en Tim stappen voorzichtig uit de raket, hun laserpistolen op Sheba gericht. Leila ziet dit, wijst in doodsangst naar Tom en Tim. Ze wil haar zusje waarschuwen, maar kan er geen woord uitbrengen.)*

Wat sta je daar nu zo dom te wijzen? Leila, wat is er toch? *(boos)* Leila, stel je niet zo aan.

TIM & TOM : Handen omhoog!

*(Sheba draait zich verwonderd om. Leila blijft onbeweeglijk staan wijzen.)*

Handen omhoog!

SHEBA : Oh, hallo, allebei. Wie zijn jullie?

TIM & TOM : Handen omhoog!

SHEBA : Ik zie het al. Jullie willen een spelletje spelen. Kom Leila, we spelen mee.

*(Sheba steekt haar handen in de lucht, maar houdt de helm vast. Leila komt aarzelend dichterbij.)*

LEILA : Denk je echt dat ze met ons willen spelen? *(Ze steekt haar armen twijfelend omhoog.)*

SHEBA : Natuurlijk. En hoe gaat het spelletje nu verder?

TIM : Leg die helm onmiddellijk neer.

SHEBA : Zoals je wilt. *(Sheba laat de helm van boven haar hoofd op Tims voeten vallen.)*

TIM : Aaauw! *(Tim grijpt kreunend met beide handen zijn voet vast, zodat zijn pistool voor Sheba 's voeten valt. Sheba raapt het pistool op.)*

SHEBA : Kijk, Leila, nu heb ik zijn speelgoed.

LEILA : *(naar haar toe)* Laat eens kijken. *(Ze wil het afnemen.)* Geef eens hier.

*(Er ontstaat enig handgemeen tussen de zusjes.)*

SHEBA : Laat dat nu. Ik was eerst.

LEILA : Geef het nu eens aan mij. Toe nu, Sheba.

*(Tijdens het handgemeen gaat het laserpistool een paar keer af. Ondertussen staat Tim nog steeds met zijn voet in zijn handen te springen.)*

TIM : Pas toch op! Het is een laserpistool! Straks gebeuren er ongelukken!

*(Tom moet zich in het handgemeen en tracht het laserpistool van de meisjes af te nemen. Uiteindelijk bemachtigt Leila het pistool. Ze loopt naar de linkerkant van het podium.)*

LEILA : *(Richt het pistool op Sheba.)* Handen omhoog!

*(Sheba steekt haar handen in de lucht. Dan beginnen beide meisjes hard te lachen.)*

TOM : *(zoekt rechts dekking)* Pas toch op! Die laserpistolen zijn gevaarlijk.

*(Tom wil naar Leila toelopen om haar het pistool af te nemen. Op dat ogenblik gaat haar pistool af en Tom versteent, één arm vooruit, één arm, met pistool, achteruit.)*

SHEBA : Wat nu? Hij valt stil.

LEILA : *(Legt pistool neer.)* Wat gek, zeg. Misschien is hij wel een soort machine en zijn zijn batterijtjes leeg.

TIM : *(Is opeens zijn pijnlijke voet vergeten.)* Wat hebben jullie met Tom gedaan?

SHEBA : Oh, niets, hij is even stilgevallen.

LEILA : *(Ze zet Toms hoofd in verschillende standen.)* Kijk, Sheba, je kan ermee spelen als met een pop.

TIM : Straks gaat ze hem nog de papfles geven. Laat Tom met rust.

LEILA : Je kan hem ook ronddraaien en met hem dansen. Kijk maar! *(Ze draait hem rond aan één arm. De andere arm hotst tegen Tims hoofd.)*

TIM : Ai! *(Hij valt bewusteloos neer, maar de meisjes merken het niet.)*

SHEBA : Je kan er ook heel gekke dingen mee doen. *(Ze plaatst hem in je bent getikt - houding)*

LEILA : Eigenlijk wel een knappe jongen. Hé, waar is de andere naartoe? *(Ze kijkt om zich heen.)*

SHEBA : *(Kijkt ook rond.)* Die ligt hier. Hij is gewoon in slaap gevallen. Flauw hé, dat

hij niet wil meespelen.

LEILA : Sheba?

SHEBA : Ja?

LEILA : Er is iets raars met die jongens.

SHEBA : Wat dan?

LEILA : Ze hebben geen geestesoog zoals wij.

SHEBA : Nu je het zegt. Ze hebben geen geestesoog.

LEILA : En ze zien er ook een beetje anders uit.

SHEBA : (*spottend*) Straks ga je me nog vertellen dat ze van een andere planeet komen.

LEILA : Dat zou best mogelijk zijn.

SHEBA : Laat me niet lachen. Van een andere planeet! Pff!

LEILA : (*verontwaardigd*) Ja, want ze kwamen uit dat ding daar. (*Wijst op raket*)

SHEBA : Uit die vreemde boom, die helmenboom?

LEILA : Ja. Dat heb jij natuurlijk niet gezien, prinses Sheba, (*fier*) maar Leila wel. Die boom zou best eens een ruimtetuig van een andere planeet kunnen zijn, prinses Sheba!

SHEBA : Nog mooier! Jij luistert veel te veel naar de ruimtesprookjes die tante Regana vertelt. (*Gemaakt ernstig om Leila belachelijk te maken. Ze kan haar lach bijna niet inhouden.*) Die vreemde boom is een ruimtetuig. En die jongens komen vast en zeker Edraa overvallen. Misschien zijn ze wel van plan om alle Edranen gevangen te nemen. Ze zullen ons misschien meevoeren naar hun planeet om ons daar als slaven te laten werken. Kom nou!

LEILA : Lach me niet uit, Sheba. Durf jij naar die boom gaan kijken?

SHEBA : Natuurlijk, waarom niet? (*gaat erheen*)

LEILA : (*volgt schoorvoetend*) Bekijk hem maar eens goed.

SHEBA : Mmmmaar... Hier zit een deurtje. Ik geloof datje gelijk hebt. Wat spannend!  
(*opent deurtje*)

LEILA : Sheba, pas toch op!

SHEBA : Oh, kijk! Allemaal vreemde lampjes en knopjes en wijzertjes. Net als in de sprookjes van tante Regana. Kom, we gaan alles van dichtbij bekijken. (*Kruipt in de raket.*)

LEILA : Sheba, wees voorzichtig.

SHEBA : (*van in raket*) Kom mee.

LEILA : Neen, ik kijk wel van hier. (*kijkt in raket*)

TOM : (*Komt bij, wrijft zijn nog stijve ledematen.*) Waar ben ik? Oh ja, op die vreemde planeet... Ik weet het weer... die meisjes. En Tim, waar is Tim? (*Kijkt rond en ziet Tim liggen.*) Wat een schurkenstreek! Ze hebben hem neergeschoten. (*Legt pistool neer en schudt hem.*) Tim! Tim! Zeg toch iets! Ben je dood?

TIM : (*Komt traag bij. Beweegt enkel zijn hoofd.*) Ja.

TOM : (*Wendt zich naar publiek. Hij begint bijna te huilen. Intussen komt Tim volledig bij, gaat rechtop zitten en wrijft zijn hoofd.*) Hij zegt dat hij dood is. Mijn vriend Tim is dood!

TIM : Welnee domoor!

TOM : Je leeft nog. Tim, je leeft nog!

TIM : Help me even recht.

TOM : (*Helpt hem recht en omhelst hem van geluk.*) Tim, die meisjes... ze zijn gevaarlijk.

TIM : Levensgevaarlijk. Waar zijn ze?

TOM : (*Ze kijken rond*) Ik zie ze niet meer.

TIM : Daar is er één. Daar, bij de raket!

TOM : Kom, we grijpen ze vast.

TIM : Eerst mijn pistool zoeken. (*Kijkt even rond.*) Ha, daar ligt het. (*Beiden nemen pistool.*)

TOM : Kom, voorzichtig.

*(Tom en Tim sluipen op uiterst koddige wijze naar Leila toe. Tom staat rechts van Tim en heeft zijn laserpistool in de rechterhand. Tim heeft zijn wapen in de linkerhand. Met hun vrije hand grijpen ze Leila vast, elk bij een arm, en sleuren haar naar de andere kant van het podium.)*

LEILA : (*tegenspartelend*) Sheba! Help! Laat me los, lelijke schurken! Help!

SHEBA : (*vlug uit raket*) Laat mijn zus onmiddellijk los!

TOM : Ik denk er niet aan. Zij is gevaarlijk.

TIM : Levensgevaarlijk. Ze heeft daarnet mijn vriend bijna doodgestraald... met dit pistool.

SHEBA : (*Komt dichterbij. Praat dreigend en overtuigend. Bij het einde van de zin is ze*

*in het midden van het podium.)* Mijn zus is niet gevaarlijk, maar ik wel. Laat haar los.

*(Tim en Tom laten Leila los. Ze staan er nogal onbeholpen bij. Leila loopt vlug naar Sheba en zoekt bescherming achter haar.)*

*(streng)* En vertel me nu eens: wie zijn jullie?

TOM : *(aarzelend)* I-ik ben Tom Aardbaan.

TIM : *(aarzelend)* En i-ik ben Tim Kunstmaan.

SHEBA : En waar komen jullie vandaan?

TOM : Van de planeet Aarde.

LEILA : Zie je wel, Sheba, dat ik gelijk had. Ze komen van een andere planeet.

SHEBA : Zo, zo. En wat komen jullie hier doen?

LEILA : Ze komen ons zeker overvallen om ons gevangen te nemen en ons als slaven naar de planeet Aarde...

TOM : *(verontwaardigd)* Dat is niet waar!

TIM : Neen, hoor! We komen kijken hoe jullie hier leven. Op de planeet Aarde loopt alles mis en daarom zoeken we wezens die beter leven dan wij, mensen.

TOM : Maar we gaan hier weg, want jullie zijn erg gevaarlijk.

TIM : Levensgevaarlijk! Zij daar *(wijst op Leila)* wilde Tom met die laserpistool om het leven brengen.

LEILA : Maar dat is niet waar. Ik heb nooit van mijn leven een straalpistool gezien. Ik weet niet eens wat het is.

TIM : *(toont pistool)* Dit is een straalpistool.

SHEBA : *(verbaasd)* Kan je er iemand mee doden?

TIM : Zeker. Zie je dit? *(wijst op trekker)*

SHEBA : Ja.

TIM : Dit is de trekker. Als je hem zachtjes naar je toe trekt, komt hier *(wijst)* een straal uit, die iemand kan verstenen.

TOM : Na enkele minuten kan die terug bewegen. Maar als je de trekker helemaal overhaalt, is de straal dodelijk!

LEILA : Vreselijk! En wij dachten dat het speelgoed was!

TIM : Neen, het zijn gevaarlijke wapens.

LEILA : Maar waarom lopen jullie dan met zo'n gevaarlijke dingen rond? Die zijn toch nergens voor nodig, die w... w...

TOM : Wapens. Bij jullie zullen ze toch ook wel wapens hebben.

SHEBA : Neen, hoor. Hier op Edraa kennen wij dat niet.

TIM : Geen wapens, maar hoe is dat mogelijk? Op de Aarde zijn er hopen wapens. Kleine, zoals deze. Maar ook grote: allerlei soorten atoombommen, en neutronenbommen. Als we worden aangevallen moeten we ons toch kunnen verdedigen!

SHEBA : Wat is dat nu voor onzin!

LEILA : Die zijn allemaal getikt op die Aarde van jullie, zeker!

TOM : Maar hebben jullie dan helemaal geen wapens?

SHEBA & LEILA : Neen.

LIED 1: "Aarde en Edraa".

TIM & TOM : Alle Aardbewoners zijn gelijk,  
Maar op aarde ben je arm of rijk,  
Alles draait om macht en geld, veel geld.  
Enkel je carrière telt.

LEILA & SHEBA : Hier op Edraa zijn wij ook gelijk,  
Maar wij kennen hier geen arm of rijk,  
Wij bezitten hier geen macht, geen geld,  
't Is gelukkig zijn dat telt.

Tekst op tussenspel.

TIM : Alles eerlijk delen!

TOM : Ongelooflijk!

TIM : Macht en carrière zijn hier van geen belang!

TOM : Formidabel!

SHEBA : 't Is anders heel simpel...

LEILA : Als iedereen van goede wil is!

TIM & TOM : Op de Aarde vrezen wij elkaar,

Daarom houden wij de wapens klaar,  
 Onze leiders hebben steeds beweerd,  
 Dat er daarom vrede heerst.

LEILA & SHEBA : Hier op Edraa helpen wij mekaar,  
 Werken samen, houden van elkaar,  
 Daarom wordt er hier altijd beweerd,  
 Dat er daarom vrede heerst.

TIM : Ik geloof dat we aan deze planeet een voorbeeld kunnen nemen.

TOM : De presidenten van de Aarde zullen raar opkijken, als ze dit horen.

TIM : Mogen we hier een tijdje blijven?

SHEBA : Natuurlijk.

LEILA : Ja, leuk.

SHEBA : Maar op één voorwaarde: jullie moeten die vreselijke dingen (*wijst op wapens*) in je ruimtetuig laten.

TIM : Akkoord. Kom, Tom, geef me je laserpistool. (*Tom doet het.*) Ik zal ze even in de raket opbergen. (*Hij doet het, terwijl Tom het gesprek verder zet.*)

TOM : Zeg, hoe heten jullie eigenlijk?

SHEBA : Dit is mijn zusje Leila. En ik ben Sheba. Wij zijn de dochters van deopperedraan.

TOM : De opperedraan?

LEILA : Vader is de leider van de planeet Edraa.

TOM : Hoe zeg je? E...

LEILA : E-d-r-a-a... Edraa.

*(Kim komt opgelopen van links achter.)*

Hé, daar is Kim, het dochtertje van Jolenka. Dag Kim.

SHEBA : Hallo Kim.

*(Kim neemt Sheha's hand en wil haar meetrekken. Ze wijst naar de kant vanwaar ze komt. Ze is erg opgewonden.)*



Er is iets aan de hand, Leila. Ze wil ons iets duidelijk maken.

TOM : Waarom zegt ze dan niets?

LEILA : Kim heeft geen stem. Ze kan niet spreken.

SHEBA : Kim, wat is er toch? Is er iets ergs gebeurd? *(Kim knikt heftig, maar blijft trekken en wijzen.)*

LEILA : Ik denk dat ze ons ergens heen wil brengen.

SHEBA : Er is misschien iets met Jolenka. Is je moeder iets overkomen, Kim? *(Kim knikt heftig, blijft trekken en wijzen.)*

LEILA : We moeten Jolenka gaan helpen.

SHEBA : Vlug, we volgen Kim. *(Leila, Sheba en Kim naar links achter.)* Blijven jullie daar staan of komen jullie ook helpen? *(Leila, Sheba en Kim links achter af.)*

TOM : Helpen natuurlijk. Wij zijn dappere kerels!

TIM : Ja, wij zijn van niets of niemand bang.

SHEBA : *(even op)* Hé, komen jullie nu? *(Af. Jongens volgen.)*

*(Als ze weg zijn ziet men de Mipi 's (Regana en Primus) links van achter een boom opduiken. Primus draagt een rieten mand met vreemdsoortige vruchten. Regana heeft enkele sierraden in de hand.)*

REGANA : Ze gaan Jolenka helpen. Ze hebben wij rustig de tijd om eens in hun ruimtetuig te kijken.

PRIMUS : Hahahaha, die Jolenka! Heb je gezien hoe ze zich verdedigde, toen we haar mand en haar juwelen wilden afpakken?

REGANA : Ja, ze begon te stampen, te bijten en te krabben. Kom, laat ons eens in dat ding *(wijst op raket)* van die gekke Aardmannetjes gaan neuzen.

PRIMUS : Hihihhi, maar we hebben haar toch aan die boom kunnen vastbinden.

REGANA : Kom nou, we zouden die straaldingen moeten vinden, die dat Aardmannetje hierin verstopt heeft. *(Ze gaat naar de raket en tracht het deurtje te openen.)*

PRIMUS : En heb je dat vreselijke kind zien wegrennen? Doodsbang was ze, maar ze kon niet eens gillen! Hahahaha.

REGANA : Doe niet zo onnozel en help me dit deurtje te openen.

SHEBA : *(We horen ze roepen)* Langs hier, Tom.

REGANA : Daar zijn ze al terug. Als jij daar niet had staan kletsen, dan hadden we die